स मोचयति सुप्रीतः शरण्यः शरणार्त्तिगान् । आयुरारोग्यमैश्वर्य्यं वित्तं कामांश्च पुष्कलान् ।
स ददाति मनुष्येभ्यः स चैवाधिपते पुनः । सेन्द्रादिषु च देवेषु तस्य चैश्वर्य्यमुच्यते । ९९०५
स चैव व्याप्तो लोके मनुष्याणां शुभाशुभे । ऐश्वर्य्याच्चैव कामानामीश्वरश्च स उच्यते ।
महेश्वरश्च भूतानां महतामीश्वरश्च सः । बहुभिर्व्वहुधारूपैर्व्विश्वं व्याप्नोति वै जगत् ।
तस्य देवस्य यद्वक्त्रं समुद्रे तदधिष्ठितं । वडवामुखेति व्याख्यातं पिबंस्तोयमयं हविः ।
एष चैव श्मशानेषु रुद्रो वसति नित्यशः । यजन्त्येनं जनास्तत्र वीरस्थान इतीश्वरं ।
अस्य दीप्तानि रूपाणि घोराणि च बहूनि च । लोके यान्यस्य पूज्यन्ते मनुष्याः प्रवदन्ति च । ९९१०
नामधेयानि लोकेषु बहून्यस्य यथार्थवत् । निरुच्यन्ते महत्त्वाच्च विभुत्वात् कर्म्मणस्तथा ।
वेदे चास्य समाख्यातं शतरुद्रियमुत्तमं । नाम्ना चानन्तरुद्रेति ह्युपस्थानं महात्मनः ।
स कामानां प्रभुर्देवो ये दिव्या ये च मानुषाः । स विभुः स प्रभुर्देवो विश्वं व्याप्नोति वै महत् ।
ज्येष्ठं भूतं वदन्त्येनं ब्राह्मणा मुनयस्तथा । प्रथमो ह्येष देवानां मुखादस्यानलोऽभवत् ।
सर्व्वथा यत् पशून् पाति तैश्च यद्रमते पुनः । तेषामधिपतिर्यच्च तस्मात् पशुपतिः स्मृतः । ९९१५
दिव्यञ्च ब्रह्मचर्य्येण लिङ्गमस्य यथास्थितं । महयत्येष लोकांश्च महेश्वरइति स्थितः ।
ऋषयश्चैव देवाश्च गन्धर्व्वाप्सरसस्तथा । लिङ्गमस्यार्च्चयन्ति स्म तच्चाप्यूर्द्ध्वं समास्थितं ।
पूज्यमाने ततस्तस्मिन्मोदते च महेश्वरः । स्वयम्प्रीतश्च भवति प्रहृष्टश्चैव शङ्करः ।
यदस्य बहुधा रूपं भूतभव्यभवस्थितं । स्थावरं जङ्गमञ्चैव बहुरूपस्ततः स्मृतः ।
एकाक्षो जाज्वलन्नास्ते सर्व्वतोऽक्षिमयोऽपि वा । क्रोधाद्यत्राविशल्लोकांस्तस्मात् सर्व्व इति स्मृतः । ९९२०
धूम्ररूपञ्च यत्तस्य धूर्जटिस्तेन चोच्यते । विश्वेदेवाश्च यत्तस्मिन् विश्वरूपस्ततः स्मृतः ।
समेधयति यन्नित्यं सर्व्वार्थान् सर्व्वकर्म्मसु । शिवमिच्छन्मनुष्याणां तस्मादेव शिवः स्मृतः ।
सहस्राक्षोऽयुताक्षो वा सर्व्वतोऽक्षिमयोऽपि वा । यच्च विश्वं महत् पाति महादेवस्ततः स्मृतः ।
तिस्रो देवीर्यदा चैव भजते भुवनेश्वरः । द्यामपः पृथिवीञ्चैव त्र्यम्बकस्य ततः स्मृतः ।
महत् पूर्व्वं स्थितो यश्च प्राणोत्पत्तिस्थितेश्च यत् । स्थितलिङ्गश्च यन्नित्यं तस्मात् स्थाणुरिति स्मृतः । ९९२५
सूर्य्याचन्द्रमसोर्लोके प्रकाशन्ते रुचश्च याः । ते केशसंज्ञितास्त्वत्र व्योमकेशस्ततः स्मृतः ।
कपिश्रेष्ठ इति प्रोक्तो धर्म्मश्च वृष उच्यते । स देवदेवो भगवान् कीर्त्यस्तस्माद्वृषाकपिः ।
ब्रह्माणमिन्द्रं वरुणं यमं धनदमेव च । निग्रहञ्च हरते यस्मात् तस्माद्धर इति स्मृतः ।
निमीलिताभ्यां नेत्राभ्यां बलाद्देवो महेश्वरः । ललाटे नेत्रमसृजत्तेन त्र्यक्षः स उच्यते ।
विषमस्थः शरीरेषु समश्च प्राणिनामिह । स वायुर्विषमस्थेषु प्राणोपानः शरीरिषु । ९९३०
पूजयेद्विग्रहं यस्तु लिङ्गं वापि समर्च्चयेत् । लिङ्गं पूजयिता नित्यं महतीं श्रियमश्नुते ।
ऊरुभ्यामर्द्धमाग्नेयं सोमार्द्धञ्च शिवा तनुः । आत्मनोऽर्द्धं तथा चाग्निः सोमार्द्धं पुनरुच्यते ।
तैजसी महती दीप्ता देवेभ्योऽस्य शिवा तनुः । भास्वती मानुषेष्वस्य तनुर्घोराग्निरुच्यते ।